

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-685/16

EV
împotriva
Finanzamt Lippstadt

(cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Münster)

„Trimitere preliminară – Articolele 63-65 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Deducere a profiturilor impozabile – Participații deținute de o societate-mamă la o societate de capital cu administrația și cu sediul într-un stat terț – Dividende distribuite societății-mamă – Deductibilitate fiscală supusă unor condiții mai stricte decât deducerea profiturilor obținute din participații deținute la o societate de capital de drept național care nu este scutită”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 septembrie 2018

- Libertatea de stabilire – Libera circulație a capitalurilor – Domeniu de aplicare – Legislație fiscală – Impozit pe profit – Impozitarea dividendelor – Tratat fiscal al dividendelor distribuite de o societate rezidentă a unei țări terțe – Tratat fiscal întemeiat pe o reglementare națională care nu are ca obiect să se aplice exclusiv în cazul unei influențe decisive exercitate de societatea beneficiară asupra societății care efectuează distribuția – Inaplicabilitatea dispozițiilor care guvernează libertatea de stabilire – Aplicabilitatea dispozițiilor care guvernează libera circulație a capitalurilor*
[art. 49 TFUE, 63 TFUE, 64 TFUE și 65 TFUE]
- Libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților – Restricții privind circulația capitalurilor având ca destinație țări terțe sau provenind din țări terțe – Restricții privind circulația capitalurilor care implică investiții directe în vigoare la 31 decembrie 1993 – Noțiunea de investiție directă – Participație de 100 % a unei organizații-umbrelă la o subfilială rezidentă într-un stat terț – Incluziune – Noțiunea de restricție în vigoare la 31 decembrie 1993 – Reglementări naționale adoptate ulterior acestei date care restrâng domeniul de aplicare al unei măsuri naționale atât la nivel personal, cât și la nivel material – Modificarea contextului legislativ global – Excludere*
[art. 64 alin. (1) TFUE]
- Libera circulație a capitalurilor și libertatea plăților – Restricții – Legislație fiscală – Impozit pe profit – Impozitarea dividendelor – Deducere a profiturilor impozabile – Participații deținute de o societate-mamă la o societate de capital cu administrația și cu sediul într-un stat terț – Dividende distribuite societății-mamă – Reglementare națională care supune deductibilitatea*

profiturilor menționate unor condiții mai stricte decât deducerea profiturilor obținute din participații deținute la o societate de capital de drept național care nu este scutită – Inadmisibilitate – Justificare – Inexistență

[art. 63 TFUE, 64 TFUE și 65 TFUE)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 38-41 și 43-46)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 72, 75, 77-79 și 82)

3. Articolele 63-65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care supune deducerea profiturilor obținute din participații deținute la o societate de capital cu administrația și cu sediul într-un stat terț unor condiții mai stricte decât deducerea profiturilor obținute din participații deținute la o societate de capital de drept național care nu este scutită.

Din jurisprudența Curții rezultă, pe de o parte, că analizarea caracterului comparabil sau necomparabil al unei situații transfrontaliere cu o situație internă trebuie să fie realizată ținând cont de obiectivul urmărit de dispozițiile naționale în cauză, precum și de obiectul și de conținutul acestora din urmă (Hotărârea din 2 iunie 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punctul 48 și jurisprudența citată).

Pe de altă parte, numai criteriile de distincție pertinente stabilite de legislația în cauză trebuie să fie luate în considerare în scopul de a aprecia dacă diferența de tratament care rezultă dintr-o astfel de legislație reflectă o diferență obiectivă a situațiilor (Hotărârea din 10 mai 2012, Santander Asset Management SGIIC și alții, C-338/11-C-347/11, EU:C:2012:286, punctul 28, precum și Hotărârea din 2 iunie 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punctul 49).

Or, în ceea ce privește o legislație națională precum cea din litigiul principal, destinată evitării dublei impuneri prin permiterea deducerii din baza de calcul a impozitului comercial a dividendelor provenite din participații la una sau la mai multe societăți de capital, situația societății care beneficiază de dividende distribuite de societăți rezidente este comparabilă cu cea a unei societăți beneficiare a unor venituri obținute din participații provenite de la societăți nerezidente (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, punctul 62, și Hotărârea din 10 februarie 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel și Österreichische Salinen, C-436/08 și C-437/08, EU:C:2011:61, punctul 113).

În acest context, trebuie amintit că, pentru ca o legislație națională să poată fi considerată că urmărește prevenirea fraudei și a abuzului, scopul său specific trebuie să fie acela de a se opune unor comportamente care constau în crearea unor aranjamente pur artificiale, lipsite de realitate economică, al căror scop este de a beneficia în mod nejustificat de un avantaj fiscal (Hotărârea din 5 iulie 2012, SIAT, C-318/10, EU:C:2012:415, punctul 40, și Hotărârea din 7 septembrie 2017, Eqiom și Enka, C-6/16, EU:C:2017:641, punctul 30 și jurisprudența citată).

Astfel, o prezumție generală de fraudă și de abuz nu poate justifica o măsură care aduce atingere exercitării unei libertăți fundamentale garantate de tratat și nici simpla împrejurare că societatea distribuitoare a dividendelor este situată într-un stat terț nu poate sta la baza unei prezumții generale de fraudă fiscală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iulie 2012, A, C-48/11, EU:C:2012:485, punctul 32 și jurisprudența citată).

(a se vedea punctele 88, 89, 92, 95, 96 și 100 și dispozitivul)